

РЕШЕНИЕ

№ 449

гр. София, 16.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 07.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **5652** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на ЕТ „ВИТТ-ВИОЛЕТКА СИРАКОВА“, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес [населено място] [улица], представявано от В. И. С., чрез адвокат А. И. САК, срещу РА № 2222 1422 00 1842-091-001/11.01.2023г., издаден от П. Г. Г. – орган, възложил ревизията и Т. Б. Н. - ръководител на ревизията, потвърден с решение № 486/21.04.2023 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ /ОДОП/ [населено място].

В жалбата е посочено, че е подадена срещу решение № 486/21.04.2023 на директора на Дирекция „ОДОП“ С., с което е потвърден РА № 2222 1422 00 1842-091-001/11.01.2023г. От съдържанието ѝ обаче става ясно, че се обжалва самият ревизионен акт, който е бил обжалван по административен ред, но жалбата не била уважена. Видно от съдържанието ѝ, пред съда се оспорва изцяло ревизионния акт, с който са установени допълнителни задължения за данък върху добавената стойност /ДДС/ при определяне на задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/, вследствие на отказан данъчен кредит в размер на 5 150,00 лв. по фактури издадени от „ЗИНДЕР“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „ЛИНД БГ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], както и допълнително са определени задължения за годишен и авансов данък на ЕТ в размер на 6 917,00 лв. по Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/, ведно със съответните лихви, като незаконосъобразен. Изложени са подробни доводи за недоказаност на изводите на органите по приходите и за

противоречието им с материалния закон, според които трудностите в процеса по събиране на доказателства от доставчиците не могат да се тълкуват във вреда на ревизираното лице, а по отношение на фактурите, по които е отказан данъчен кредит се сочи, че същите отговарят на изискванията на чл.114 от ЗДДС и са отразени в дневника за покупки и в справка декларация за съответния данъчен период, съгласно изискванията на чл.72, ал.2 от ЗДДС.

В хода на устните състезания по делото жалбоподателят, представляван от адв. Т., поддържа жалбата. Подробни доводи излага в представени по делото писмени бележки. Претендира присъждане на сторените разноски.

Ответникът – директор на дирекция ”ОДОП” – [населено място], чрез юрк. М., изразява становище за неоснователност на жалбата. Счита за недоказани с ангажираната ССЧЕ относимите факти и обстоятелства относно реалността на доставките, документирани като ремонт на моторни превозни средства. От събраните в производството доказателства, счита, че са документирани доставки на услуги без да е доказано, че издателите на фактурите притежават какъвто и да било капацитет за осъществяване на тези доставки. Поддържа изложените в производството аргументи, че доставчиците и издателите на фактурите отговарят на признаците на липсващи търговци по смисъла на регламента. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Ревизионното производство е започнало със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221422001842-020-001/13.04.2022 г. /л.68/, връчена на 04.05.2022 г. лично срещу подпис на пълномощника – адв. А. И., изменена със Заповеди за изменение на ЗВР №Р-22221422001842-020-002/01.08.2022 г. /л.70/ и №Р-22221422001842-020-003/25.08.2022 г. /л.73/, издадени от П. Г. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена като компетентен орган за възлагане /О./, на основание чл. 11, ал. 3 от Закона за Национална агенция по приходите /ЗНАП/, във връзка с чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед № РД-01-91 от 21.02.2022 г. на директора на ТД на НАП С. /л.39/, с които е възложено извършването на ревизия на В. И. С. с ЕТ „ВИТТ- ВИОЛЕТКА СИРАКОВА“ за определяне на задълженията за годишен и авансов данък на ЕТ по ЗДДФЛ за периода 01.01. - 31.12.2019 г. и за данък върху добавената стойност /ДДС/ за периода: 01.08. - 31.12.2019 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221422001842-092-001/07.12.2022 г. /л.81/, връчен на жалбоподателя на 21.12.2022 г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК, не е подадено писмено възражение срещу издадения РД.

Ревизията приключила с оспорвания в настоящото производство ревизионен акт /РА/ №Р-22221422001842-091-001/11.01.2023 г. /л.76/, издаден от П. Г. Г. – орган, възложил ревизията и от Т. Б. Н., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., ръководител на ревизията, с който са установени задължения за годишен и авансов данък по Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ в общ размер на 6917.00 лв. за периода от 01.01.2019 г. до 31.12.2019 г. и лихви 1897.64 лв., и по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в общ размер на 5150.00 лв. за данъчни периоди от 01.08.2019 г. до 31.12.2019 г. и лихви 1663.61 лв. РА е връчен по

електронен път на 30.01.2023 г.

РА е обжалван по реда на чл. 152 ДОПК до директора на дирекция „ОДОП” – [населено място] е подадена чрез ТД на НАП - С. град на 15.02.2023 г.

С решение № 486/21.04.2023 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” [населено място] /л.30/, издадено в срока по чл. 155 от ДОПК, ревизионният акт е потвърден. Решението е връчено по електронен път на 24.04.2023 г.

Въз основа на приетите по делото писмени доказателства и констатациите на ревизиращите органи, съдът приема следното:

ЕТ ВИТТ „В. С.“ е вписано първоначално в Търговския регистър към Агенция по вписванията на 27.12.2010 г. със собственик и представляващ - В. И. С.. Установено е, че извършваната дейност през ревизирания период е с код на икономическа дейност - 4941 „Товарен автомобилен транспорт”.

В хода на ревизията, на основание чл. 45 от ДОПК, са извършени насрещни проверки на „ЗИНДЕР“ ЕООД - П. И. П., отразена в Протокол за извършена насрещна проверка (ПИНП) № П-22220222096684- 141-001/ 02.11.2022 г. и на М. Б. Б. - управител на „ЛИНД БГ“ ЕООД, за която е издаден ПИНП № П-22220622096686-141-001/02.11.2022 г. Извършена е насрещна проверка на „ЗИНДЕР“ ЕООД и е издаден ПИНП № П-22221322096687- 141-001 /01.11.2022 г. и насрещна проверка на „ЛИНД БГ“ ЕООД, за която е издаден ПИНП № П-22221322096685- 141-001/ 01.11.2022 г. (Приложение № 2).

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице са връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения: - ИПДПОЗЛ № Р-22221422001842-040-001/27.04.2022 г., връчено на 04.05.2022 г., представени документи, приети с вх. № 53-00-1010/16.05.2022 г. и с вх. № 53-00-1010#1/31.05.2022 г.; - ИПДПОЗЛ № Р-22221422001842-040-002/27.09.2022 г., представени документи, приети с вх. № 53-00-1010#3/20.10.2022 г.

На ревизираното лице, чрез упълномощен представител, е връчена заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221422001842-020-001/13.04.2022, а заповеди за изменение на заповед за възлагане на ревизия (ЗИЗВР) № Р-22221422001842-020-002/01.08.2022 г. и № Р-22221422001842-020-003/25.08.2022 г. са връчени по електронен път на декларирания електронен адрес за кореспонденция, съответно на 04.08.2022 г. и на 25.08.2022 г. 3.2. Извършено е приобщаване на документи от досието на ревизираното лице: - с протокол № Р-22221422001842-П.-001/12.09.2022 г. са присъединени документи съгласно опис от производство УИН: П-22221421135756 - извършена проверка за установяване на факти и обстоятелства за периодите от 01.08.2019 г. до 30.06.2021 г., която е приключила с протокол № П22221421135756-073-001/16.03.2022 г. издаден на В. И. С. с регистрация като едноличен търговец ЕТ „ВИТТ - ВИОЛЕТКА СИРАКОВА“, с който по реда на ДОПК са били събрани доказателства, относими към извършваната ревизия на лицето.

С протокол № 1814688/20.09.2022 г. са присъединени доказателства от предходно извършено ревизионно производство, приключило с Ревизионен акт № Р-22002220006978-091-001/21.10.2021 г. Извършени са служебни проверки в информационните програми на НАП - „БИДИС“, „С.“, ИС „КОНТРОЛ“, „VIES“ и др., в данните за извършените вписвания по ЕИК по БУЛСТАТ в Търговския регистър при Агенция по вписванията, в т.ч. и за декларираните преки доставчици по смисъла на

ЗДДС – „ЗИНДЕР“ ЕООД и „ЛИНД БГ“ ЕООД и на техните управители съответно П. И. П. и М. Б. Б..

В хода на ревизията са установени осчетоводени фактури за покупки на ремонтни услуги, които ревизиращият екип приема за нереално извършени, без икономическо съдържание, и които не са осъществени от посочените във фактурите като издатели дружества – „ЗИНДЕР“ ЕООД, „ЛИНД БГ“ ЕООД и още повече лично от техните управители, каквито декларации са представени като доказателство за кадровата обезпеченост на фактурираните услуги.

Въз основа на събраните и представени доказателства ревизията е установила следното:

По ЗДДФЛ:

След извършена съпоставка между декларираните Общо приходи по ОПР за 2019 г. и общата сума на данъчните основи на декларираните продажби по СД по ЗДДС за 2019 г. на ЕТ ВИТТ - В. С. не е установена разлика. Посочено е, че общата сума на данъчните основи на декларираните продажби по СД по ЗДДС е 302220,10 лв., а Общо приходи по ОПР са в размер на 302221.80 лв. След извършена проверка на данните в оборотна ведомост за 2019 г. на ЕТ ВИТТ - В. С. е установено, че по сметка 703 Приходи от продажби на услуги са отчетени приходи в размер на 300420,10 лв. и по сметка 709 Приходи от други продажби са отчетени приходи в размер на 1800,00 лв. или общо са отчетени приходи в размер на 302220,10 лв., т.е. не е установена разлика спрямо декларираните продажби по СД по ЗДДС за 2019 г. и спрямо декларираните Общо приходи по ОПР за 2019 г. на едноличния търговец.

Посочено е, че съгласно годишна оборотна ведомост на ЕТ ВИТТ - В. С. за 2019 г. осчетоводените разходи на общо в размер на 315387,37 лв. включват: - разходи за материали в размер на 171115,15 лв. по с/ка 601; - разходи за външни услуги в размер на 56433,18 лв. по с/ка 602; - разходи за амортизация в размер на 10899,51 лв. по с/ка 603; - разходи за заплати в размер на 34451,81 лв. по с/ка 604; - разходи за соц. надбавки и осигуровки в размер на 9743,17 лв. по с/ка 605; - други разходи в размер на 31959,55 лв. по с/ка 609; - други финансови разходи в размер на 785,00 лв. по с/ка 629. След извършен анализ на всички събрани доказателства в хода на ревизията, във връзка с осчетоводените разходи за външни услуги общо в размер на 56433,18 лв. по с/ка 602 Разходи за външни услуги, е установено, че разходи за външни услуги на стойност 52950,00 лв. не са използвани за независимата икономическа дейност на ЕТ ВИТТ - В. С., тъй като не се доказват като реално извършени фактурирани доставки на „Ремонтни услуги“ по издадените фактури от доставчици, както следва:

- Фактура № [ЕГН]/03.05.2019 г., с контрагент „Инртерхеп“ ЕООД, предмет на доставка „услуга“, ДО с СК – 6600 лв., ДДС с П. в размер на 1320 лв.;
- Фактура № [ЕГН]/08.05.2019 г., с контрагент „Инртерхеп“ ЕООД, предмет на доставка „услуга“, ДО с СК – 4800 лв., ДДС с П. в размер на 960 лв.;
- Фактура № [ЕГН]/03.06.2019 г., с контрагент „Мокарт“ ЕООД, предмет на доставка „услуга“, ДО с СК – 6000 лв., ДДС с П. в размер на 1200 лв.;
- Фактура № [ЕГН]/11.06.2019 г., с контрагент „Мокарт“ ЕООД, предмет на доставка „услуга“, ДО с СК – 4000 лв., ДДС с П. в размер на 800 лв.;
- Фактура № [ЕГН]/29.07.2019 г., с контрагент „Зиндер“ ЕООД, предмет на доставка „услуга“, ДО с СК – 5800 лв., ДДС с П. в размер на 1160 лв.;
- Фактура № [ЕГН]/30.07.2019 г., с контрагент „Зиндер“ ЕООД, предмет на доставка „услуга“, ДО с СК – 4200 лв., ДДС с П. в размер на 840 лв.;

- Фактура № [ЕГН]/17.09.2019 г., с контрагент „Зиндер“ ЕООД, предмет на доставка „услуга“, ДО с СК – 5500 лв., ДДС с П. в размер на 1100 лв.;
- Фактура № [ЕГН]/05.09.2019 г., с контрагент „Зиндер“ ЕООД, предмет на доставка „услуга“, ДО с СК – 5000 лв., ДДС с П. в размер на 1000 лв.;
- Фактура № [ЕГН]/10.10.2019 г., с контрагент „Зиндер“ ЕООД, предмет на доставка „услуга“, ДО с СК – 3000 лв., ДДС с П. в размер на 600 лв.;
- Фактура № [ЕГН]/01.10.2019 г., с контрагент „Зиндер“ ЕООД, предмет на доставка „услуга“, ДО с СК – 3100 лв., ДДС с П. в размер на 620 лв.;
- Фактура № [ЕГН]/08.11.2019 г., с контрагент „ЛИНД БГ“ ЕООД, предмет на доставка „услуга“, ДО с СК – 4950 лв., ДДС с П. в размер на 990 лв.;

В тази връзка, ревизиращият екип е достигнал до извод, че издадените на ревизирания субект фактури от посочените доставчици не отразяват вярно и обективно посочената стопанска операция, като реално извършена с получател ЕТ ВИТТ - В. С. ЕИК[ЕИК]. Аргументите и доказателствата за това са подробно изложени в т.IV на констатациите в ревизионния доклад във връзка с извършена насрещна проверка на З. ЕООД ЕИК[ЕИК] относно фактури: [ЕГН]/30.07.2019, [ЕГН]/17.09.2019, [ЕГН]/05.09.2019, [ЕГН]/10.10.2019 и [ЕГН]/01.10.2019 г. и извършена насрещна проверка на Л. БГ ЕООД ЕИК[ЕИК] относно фактура: [ЕГН]/08.11.2019 г. Посочено е, че установените факти и обстоятелства относно доставчиците ИНТЕРХЕП ЕООД ЕИК[ЕИК] и МОКАРТ ЕООД ЕИК[ЕИК] по цитираните фактури и относно фактура [ЕГН]/29.07.2019 г., издадена от З. ЕООД ЕИК[ЕИК] – са приобщени като доказателства към ревизията – с Протокол № 1814688/20.09.2022 г. от извършено предходно контролно производство на ревизираното лице, приключило с ревизионен акт № Р-22002220006978-091-001/21.10.2021 г. Въз основа на събраните фактури, ревизиращият екип достигнал до извод, че по гореописаните фактури не се доказват реално извършени доставки на „ремонтни услуги“ с получател ЕТ ВИТТ - В. С. ЕИК[ЕИК]. Въз основа на така направените изводи е прието, че осчетоводените по сметка 602 разходи за „Ремонтни услуги“ през 2019 г. на обща стойност 52950 лв. (данъчна основа) по посочените фактури не са използвани за независимата икономическа дейност на едноличния търговец, тъй като не се доказват като реално извършени фактурираните доставки. Прието е, че за отчетените от ЕТ ВИТТ - В. С. разходи за „ремонтни услуги“ по процесните фактури липсва документална обосновааност съгласно изискванията на чл.10, ал.1 от ЗКПО: „Счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обосноваан чрез първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството, отразяващ вярно стопанската операция.“ Въз основа на изложеното, ревизиращият екип не е приел осчетоводените разходи за „ремонтни услуги“ по сметка 602 на обща стойност 52950,00 лв. и не ги е признал за данъчни цели на основание чл.26, т.1 и т.2 от ЗКПО и във връзка с установени данни за отклонение от данъчно облагане по смисъла на чл.16, ал.2, т.1 от ЗКПО и чл.77 от ЗДДФЛ. Прието е, че със сумата 52950,00 лв., във връзка с чл.26, ал.1 от ЗДДФЛ и на основание чл. 23, ал. 2, т. 1 от ЗКПО във връзка с чл.10, ал.1 от ЗКПО, е увеличен счетоводният финансов резултат на ЕТ ВИТТ - В. С. ЕИК[ЕИК] за финансовата 2019 г. По отношение на авансовите вноски на ЕТ ВИТТ - В. С., ревизиращият екип посочил, че ЕТ ВИТТ - В. С. не е имала задължение да прави авансови вноски, предвид разпоредбата на чл.83, ал. 2, т. 1 от ЗКПО – авансови вноски не правят данъчно задължени лица /ДЗЛ/, чиито нетни приходи от продажби за предходната година не превишават 300000 лв. Установено е, че за

предходната 2018 г., ЕТ ВИТТ - В. С. е имала нетни приходи от продажби общо в размер на 246408,42 лв.

С оглед на направените установявания от ревизиращия екип, е формиран извод, че годишната данъчна основа по чл. 28, ал. 1 от ЗДДФЛ е в размер на 54033,92 лв. – преди приспадане на данъчните облекчения, а след приспадане на данъчните облекчения, годишната данъчна основа е в размер на 46113,92 лв. Прието е, че дължимият годишен данък по ЗДДФЛ на ЕТ ВИТТ - В. С. за 2019 г., определен в хода на ревизията, е в размер на 6917,00 лв. Установено е, че ЕТ ВИТТ - В. С. ЕИК[ЕИК] не е внесъл данък за 2019 г. Във връзка с горното е посочено, че на основание чл.175 от ДОПК, във връзка с чл.1 от ЗЛДТДПДВ и чл. 67, ал. 5 от ЗДДФЛ за невнесения в срок данък в размер на 6917,00 лв. за периода от 01.05.2020 г. до 07.12.2022 г. на търговеца е начислена лихва в размер на 1827.39лв.

По ЗДДС:

Констатациите на ревизиращия екип за ревизираните периоди м. 08, 09, 10, 11 и 12.2019 г., по отношение на декларирани от ЕТ ВИТТ - В. С. доставки на ремонтни услуги на транспортни средства с фактури, издадени през м. 07, 09, 10 и 11.2019 г. от доставчици „ЗИНДЕР“ ЕООД и „ЛИНД БГ“ ЕООД е, че датите на данъчните събития по доставката документирана с тях е датата на съответната фактура, мястото на сделките е в [населено място], а плащанията по тях в брой. Посочено е, че представените фискални касови бонове за извършените плащания по фактурите са с дати съвпадащи с датите на фактурите или по-късни, т.е. датите на данъчните събития са датите на фактурите. Установено е, че в издадените фактури от „ЗИНДЕР“ ЕООД и „ЛИНД БГ“ ЕООД са конкретизирани данните на транспортните средства, както следва: • Фактура № [ЕГН]/30.07.2019 г. е с наименование на услугата „Ремонт на хладилно рег. [рег.номер на МПС] "; • Фактура № [ЕГН]/05.09.2019 г. е с наименование на услугата „Ремонт на полуремарке с рег. [рег.номер на МПС] "; • Фактура № [ЕГН]/17.09.2019 г. е с наименование на услугата „Ремонт на полуремарке с рег. [рег.номер на МПС] "; • Фактура № [ЕГН]/01.10.2019 г. е с наименование на услугата „Ремонт на бус с рег. [рег.номер на МПС] "; • Фактура № [ЕГН]/08.11.2019 г. е с наименование на услугата „Ремонт на влекач М., рег. [рег.номер на МПС] "; • Фактура № [ЕГН]/10.10.2019 г. е с наименование на услугата „Ремонт на полуремарке". За доказване на конкретния предмет на ремонтната услуга по фактурите от доставчици „ЗИНДЕР“ ЕООД и „ЛИНД БГ“ ЕООД, ЕТ ВИТТ – „В. С.“ представил приемо-предавателни протоколи, съставени в края на всеки месец, в който са били издадени фактурите, като от документираното съдържание на тези протоколи било видно, че: 1. Всички са били съставени във връзка с осъществени срещи „с място [населено място]" т.е. не са конкретизирани местата в [населено място], но било посочено, че там се е извършвала ремонтната дейност по конкретната фактура/и от изпълнителя. Според ревизиращите, тези протоколи отново не конкретизирали предмета на извършените ремонтни услуги.; 2. Документирането на срещите и приемането на работите по посочената фактура/и било съставено и подписано от ЕТ „ВИТТ - ВИОЛЕТКА СИРАКОВА“, представлявана от В. И. С.-управител, възложител и от „ЗИНДЕР“ ЕООД, представлявано от управителя П. П., изпълнител, или от „ЛИНД БГ“ ЕООД, представлявано от управителя М. Б. Б..

Посочено е, че видно от подписите на възложител, всички са били разписни по подобен начин, но подписите се различавали от подписа на В. И. С.. В хода на ревизията, ЕТ „ВИТТ - ВИОЛЕТКА СИРАКОВА“ не представил изисканите конкретни данни за лицето/лицата подписали всеки един протокол и приели всяка една ремонтна работа.; 3. Протоколите за м. 09 и 10.2019 г. документирали и приемането на ремонтите без забележки по два броя фактури едновременно издадени на различни дати, например с приемо-предавателен протокол от 30.09.2019 г. са били документирани приемането на ремонтните дейности по фактури № [ЕГН] от 05.09.2019 г. и № [ЕГН] от 17.09.2019 г., а с приемо-предавателен протокол от 31.10.2019 г. са били документирани приемането на ремонтните дейности по фактури № [ЕГН] от 01.10.2019 г. и № [ЕГН] от 10.10.2019 г.; - За доказване на фактическите извършители на ремонтните услуги от страна на ЕТ „ВИТТ - ВИОЛЕТКА СИРАКОВА“ не са представени писмени обяснения за конкретни лица - представители на дружествата извършители, а съгласно представените писмени декларации, подписани от управителите на „ЗИНДЕР“ ЕООД и „ЛИНД БГ“ ЕООД, това били П. И. П. и М. Б. Б.. Ревизиращият екип по същество установил, че по отношение на подробно изследваните доставки са налице документирани привидни сделки за ремонтни услуги, документирани от търговци, които нямат или умишлено не представят изисканите конкретни данни за предмета на доставките, ресурсна, техническа обезпеченост, приемо-предавателните протоколи не документирали точно местата на извършване на услугите и конкретните характеристики на извършеното, подменените резервни части и вложени такива в ремонта на съответните ППС, конкретни данни и доказателства за произход и индивидуализиращите ги характеристики. По отношение на кадровата обезпеченост, представените доказателства - декларации за извършени услуги с личен труд на управителите също не се доказвали. С цел спазване на принципите на ДОПК - законност, обективност, служебно начало и добросъвестност, ревизиращият екип извършил насрещни проверки на преките доставчици на ЕТ „ВИТТ - ВИОЛЕТКА СИРАКОВА“ с цел събиране на доказателства за установяване на факти и обстоятелства за точните характеристики, индивидуализиращи безспорно предмета и произхода на декларираните доставки на услуги през ревизираните периоди, както и всички такива, които са от значение за установяване на реалното им извършване, в т.ч. събиране и анализ на данни за местата, в които са били извършвани сделките, физическите лица, които са ги извършили, данните за съхранение, транспортиране и произхода, счетоводното им отразяване, извършените разплащания, икономическите резултати от фактурираните доставки и др. Изводите, до които е достигнал ревизиращият екип след извършените процесуални действия и събраните по реда на ДОПК доказателства са, че по декларираните от ЕТ „ВИТТ - ВИОЛЕТКА СИРАКОВА“ фактури за покупки от „ЗИНДЕР“ ЕООД и „ЛИНД БГ“ ЕООД са налице достатъчно индикации, че фактурираните доставки на стоки и услуги са привидни и не са осъществени реално помежду им. След преценка на всички факти и обстоятелства и на събраните доказателства за тях е прието, че декларираните пред НАП покупки от ЕТ „ВИТТ - ВИОЛЕТКА СИРАКОВА“ с фактурите издадени от „ЗИНДЕР“ ЕООД и „ЛИНД БГ“ ЕООД

не обосновават реално извършени доставки на стоки и услуги. Ревизиращият екип е приел, че са налице данни за абсолютна привидност и недействителност, доколкото е документално прикрит произхода, вида, количеството и всички индивидуализиращи данни на фактурираните „стоки“ и конкретните данни/предмет/резултати, действителните физически лица изпълнители на фактурираните „услуги“, както и разплащанията и добавената стойност, която би следвало да се реализира при реално извършване на търговски сделки по веригите на доставки. На основание изложените изводи и липсата на категорични доказателства, ревизиращият екип е достигнал до извод, че липсват доказателства за наличие на доставки по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС.

С горните аргументи, наложеният в ревизионното производство извод е, че не е налице право на данъчен кредит по въпросните доставки на основание чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, поради липса на реално доставени стоки и услуги по смисъла на чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС, съответно и на данъчно събитие по смисъла на чл. 25, ал. 2 от ЗДДС. В този смисъл, начисляването на ДДС без да е изискуем по смисъла на чл. 25, ал. 6, т. 1 от ЗДДС и от там за не спазване на изискванията на чл. 68, ал. 1, ал. 2 и 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС по отношение на използваното право на данъчен кредит от ЕТ „ВИТТ - ВИОЛЕТКА СИРАКОВА“ е прието за неправомерно.

С оглед гореизложеното, ревизиращият екип е направил следните корекции:

1. Съгласно констатациите в ревизионен доклад, поради неизпълнение изискванията на чл. 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС не се признава данъчен кредит по следната фактура включена в дневника за покупки с право на пълен данъчен кредит, издадена от „ЗИНДЕР“ ЕООД, с № 20000000..130/30.07.2019 г., ДО 4200,00 лв. и ДДС 840,00 лв. След извършените корекции данъчен период 08/2019 г. е с резултат ДДС за внасяне в размер на 1705,60 лева, Внесен ДДС 865,60 лв. Остатък за внасяне 840,00 лв. На основание чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ за невнесените в срок суми в размер на 840,00 лева се дължи лихва в размер на общо 275,36 лв. за периода от 15.09.2019 г. до 07.12.2022 г.

2. За данъчен период от 01.09.2019 г. до 30.09.2019 г. Подадена месечна Справка-декларация/СД/, с вх.№ 22142405460/10.10.2019 г. с резултат за периода ДДС за внасяне в размер на 968,45 лв. Съгласно констатациите в настоящия ревизионен доклад поради неизпълнение изискванията на чл. 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС не се признава данъчен кредит по следните фактури включени в дневника за покупки с право на пълен данъчен кредит, издадена от „ЗИНДЕР“ ЕООД, както следва: След извършените корекции данъчен период 09/2019 г. е с резултат ДДС за внасяне в размер на 3068,45 лева, Внесен ДДС 968,45 лв. Остатък за внасяне 2100,00 лв. На основание чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ за невнесените в срок суми в размер на 2100,00 лева се дължи лихва в размер на общо 670,89 лв. за периода от 15.10.2019 г. до 07.12.2022 г.

3. За данъчен период от 01.10.2019 г. до 31.10.2019 г. Подадена месечна Справка-декларация/СД/, с вх.№ 22142417806/10.11.2019 г. с резултат за

периода ДДС за внасяне в размер на 748,46 лв. Съгласно констатациите в настоящия ревизионен доклад поради неизпълнение изискванията на чл. 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС не се признава данъчен кредит по следната фактура включена в дневника за покупки с право на пълен данъчен кредит, издадена от „ЗИНДЕР“ ООД с № 20000000..286/10.10.2019 г. ДО 3000,00 лв. и ДДС 600,00 лв. Резултат за периода: След извършените корекции данъчен период 10/2019 г. е с резултат ДДС за внасяне в размер на 1348,46 лева, Внесен ДДС 748,46 лв. Остатък за внасяне 600,00 лв. На основание чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ за невнесените в срок суми в размер на 600,00 лева се дължи лихва в размер на общо 186,51 лв. за периода от 15.11.2019 г. до 07.12.2022 г.

4. За данъчен период от 01.11.2019 г. до 30.11.2019 г. Подадена месечна Справка-декларация/СД/, с вх.№ 22142430753/07.12.2019 г. с резултат за периода ДДС за внасяне в размер на 736,99 лв. Съгласно констатациите в настоящия ревизионен доклад поради неизпълнение изискванията на чл. 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС не се признава данъчен кредит по следната фактура включена в дневника за покупки с право на пълен данъчен кредит, издадена от „ЗИНДЕР“ ООД с № 20000000..259/01.10.2019 г. ДО 3100,00 лв. и ДДС 620,00 лв. След извършените корекции данъчен период 11/2019 г. е с резултат ДДС за внасяне в размер на 1356,99 лева, Внесен ДДС 736,99 лв. Остатък за внасяне 620,00 лв. На основание чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ за невнесените в срок суми в размер на 620,00 лева се дължи лихва в размер на общо 186,51 лв. за периода от 15.12.2019 г. до 07.12.2022 г.

5. За данъчен период от 01.12.2019 г. до 31.12.2019 г. Подадена месечна Справка-декларация/СД/, с вх.№ 22142447375/11.01.2020 г. с резултат за периода ДДС за внасяне в размер на 407,55 лв. Съгласно констатациите в настоящия ревизионен доклад поради неизпълнение изискванията на чл. 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС не се признава данъчен кредит по следната фактура включена в дневника за покупки с право на пълен данъчен кредит, издадена от „ЛИНД БГ“ ЕООД с № 00000000..144/08.11.2019 г. ДО 4950,00 лв. ДДС 990,00 лв. След извършените корекции данъчен период 12/2019 г. е с резултат ДДС за внасяне в размер на 1397,55 лева. Внесен ДДС 407,55 лв. Остатък за внасяне 990,00 лв. На основание чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ за невнесените в срок суми в размер на 620,00 лева се дължи лихва в размер на общо 182,23 лв. за периода от 15.12.2019 г. до 07.12.2022 г.

Допусната и приета е Съдебно-счетоводна експертиза, от заключението на която е видно, че ЕТ „ВИТТ-Виолетка Сиракова“ притежава Лиценз №8509 за международен автомобилен превоз на товари за чужда сметка или срещу възнаграждение, с валидност от 15.02.2017 г. до 14.02.2027 г., издаден от Министерство на транспорта, информационните технологии и съобщенията. През ревизионния период извършваната дейност на търговеца е товарен автомобилен транспорт. Експертизата установява, че активите, с които жалбоподателят извършва транспортните услуги са собствени. Посочено е, че сформиранията облагаема доставки през процесния период са извършени

приходи от транспортни услуги. Получените приходи от извършените транспортни услуги са осчетоводени по Кт на счетоводна сметка 703 „Приходи от продажбата на услуги“, както и че дневниците за продажби за ревизираните периоди, търговецът е декларирал извършването на облагаеми доставки с място на изпълнение на територията на страната - извършени транспортни услуги, за които е начислен съответния размер на ДДС : 20 на сто. Експертизата установява, че облагаемите доставки, извършени за процесния период 01.08.2019 г. - 31.12.2019 г. са в размер на 122 713,40 лв., видно от Кт на сметка 703 „Приходи от продажбата на услуги“ видно от Оборотна ведомост за периода 01.08.2019 г. - 31.12.2019 г., както и от Главна книга за същия период, приложени в кориците по делото. В заключение вещото лице сочи, че фактурите по които не е признато правото на данъчен кредит отговарят на чл.114 от ЗДДС и са отразени в дневниците за покупки и в справката - декларация за съответния данъчен период, съгласно изискванията на чл.72, ал.2 от ЗДДС.

При изслушване на вещото лице в открито съдебно заседание, вещото лице заявява, че отразеното във фактурите – „ремонт“ е достатъчно да се приеме като отговарящо на изискванията на чл.114 ал.1 т.9, тъй като когато се извършва ремонтна дейност се записва и автомобила, на който се прави ремонт. Прави разграничение между необходимото съдържание на фактурите при ремонт на автомобил и закупуване на резервни части или други допълнителни консумативи, които следва да бъдат описани.

По делото е приета административната преписка и допълнително ангажираните от страните писмени доказателства.

От събраните по делото доказателства от правна страна съдът намери следното:

Жалбата е допустима, като подадена в законния срок, от ревизираното лице до компетентния съд, след изчерпване на процедурата по административното оспорване на РА. Обжалваният ревизионен акт е издаден от компетентен по смисъла на чл.118, ал.2 и чл.119, ал.2 от ДОПК орган по приходите. Спазена е формата по чл.120, ал.1 от ДОПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, ревизионният доклад е неразделна част от ревизионния акт, поради което изложените в РД мотиви представляват мотиви и на РА. В този смисъл е и трайната и непротиворечива съдебна практика, обективизирана в множество решения на ВАС.

Валидността на електронните подписи на приходните органи, подписали ЗВР, РД и РА, се установява от представените от ответника удостоверения, поради което съдът приема, че документите са подписани с валидни квалифицирани електронни подписи. Доказателствата не са оспорени от противната страна, вкл. по реда на чл.184 ГПК.

По материалната законосъобразност на акта:

С процесния РА правото на данъчен кредит е отказано, поради направени от органите по приходите заключения за липса на доказателства за извършването на доставки на стоки и услуги по смисъла на чл. 6 и чл. 9 ЗДДС. Съдът намира, че за да се прецени дали отказът на органите по приходите да признаят правото на данъчен кредит по фактурите издадени „ЗИНДЕР“ ЕООД и „ЛИНД БГ“ ЕООД за периода от 01.08. - 31.12.2019 г. се явява

законосъобразен, следва да се разреши спорният по делото въпрос - извършени ли са реално фактурираните от посочения доставчик стоките респ. услугите.

По силата на чл. 6, ал. 1 ЗДДС доставка на стока е прехвърляне на правото на собственост или друго вещно право върху стока, а такава по чл. 5, ал. 1 ЗДДС е всяка движима вещ. По легалното определение на чл. 14, ал. 1 от Директива 2006/112/ЕО доставка на стоки означава прехвърлянето на правото на разпореждане с материална вещ като собственик. Според чл. 9, ал. 1 ЗДДС доставката на услуга е всяко извършване на услуга, а според чл. 24, ал.1 от Директива 2006/112/ЕО това означава всяка сделка, която не е доставка на стоки. Облагаема според чл. 12, ал.1 ЗДДС е доставката на стока или услуга, извършена от данъчно задължено лице с място на изпълнение на територията на страната. Извършаването ѝ е данъчно събитие съгласно чл. 25, ал.1 ЗДДС. Член 25, ал.2 ЗДДС постановява, че данъчно събитие възниква на датата, на която собствеността на стоката е прехвърлена, а услугата е извършена. Тогава съгласно чл. 25, ал. 6, т. 1 от ЗДДС данъкът за извършената облагаема доставка става изискуем и възниква задължение на регистрираното лице да го начисли. Едновременно с настъпване на изискуемостта на данъка на основание чл.68, ал.2 ЗДДС възниква правото на приспадането му. Д. кредит, чл. 68, ал.1, т. 1 ЗДДС е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон, за получени от него стоки или услуги по облагаеми доставки. Определяйки предпоставките за възникване на право на приспадане на данъчен кредит по видове основания, чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС постановява, че когато стоките и услугите се използват за целите на извършваните от регистрираното лице облагаеми доставки, то има право да приспадне данъка за стоките и услугите, които доставчикът – регистрирано по този закон лице му е доставил или предстои да му достави. Член 69, ал.1, т.1 ЗДДС транспонира чл.168, б."а" от Директива 2006/112/ЕО, който също постановява, че доколкото стоките и услугите се използват за целите на облагаеми сделки на данъчно задължено лице, то има правото в държавата-членка, в която извършва тези сделки, да приспадне от дължимия ДДС, който е задължено да плати, дължимия или платен ДДС в тази държава-членка по отношение на доставката за него на стоки или услуги, извършена или която предстои да бъде извършена от данъчно задължено лице. След като са налице предпоставките за възникването му, вече породеното право на приспадане на данъчен кредит по чл.68, ал.1, т.1 вр. чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС и чл.167 и чл.168, б."а" от Директива 2006/112/ЕО подлежи на упражняване при условието по чл.71, т.1 ЗДДС данъчно задълженото лице да притежава фактура, съставена в съответствие с чл.114–115 ЗДДС с посочен на отделен ред данък за доставка на стоки или услуги, по които то е получател. Без реално извършена доставка на стока по чл.6, ал.1 ЗДДС или доставка на услуга по чл.9, ал.1 ЗДДС данъчно събитие по чл.25, ал.1 ЗДДС не настъпва съгласно чл.25, ал.2 ЗДДС, данъкът не става изискуем по чл.25, ал.6, т.1 ЗДДС, без което право на приспадане на данъчен кредит по чл.68, ал.1, т.1 не възниква съгласно чл.68, ал.2 ЗДДС и, несъществуващо, не може да бъде упражнено по чл.71, ал.1, т.1 ЗДДС. Според постоянната съдебна практика правото на данъчно задължените лица

да приспадат от ДДС, на който са лица-платци, дължимия или платения ДДС за закупени от тях стоки или за получени от тях услуги, представлява основен принцип за въведената със законодателството на ЕС обща система на ДДС. Реалното извършване на облагаема доставка на стоки или услуги е задължително условие за възникване на правото на приспадане на данъчен кредит по чл.68, ал.1, т.1 вр. чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС, без което то не може валидно да се упражни по чл.71, т.1 ЗДДС. При положение, че органите по приходите са стигнали до констатации за липсата на облагаеми доставки, в т. ч. поради това, че доставчиците не са представили изисканите им документи в ревизията, при оспорване, националната юрисдикция трябва да извърши глобална преценка по приложимите във вътрешното ѝ право правила за доказване на всички елементи и фактически обстоятелства, за да определи дали това данъчно задължено лице има или не право на приспадане по тези доставки. Само ако при тази преценка установи, че доставките са реално осъществени и впоследствие стоките са използвани от получателя за целите на негови облагаеми сделки, правото на приспадане не може да се откаже. Едва след това националната юрисдикция проверява дали това право не е изключено поради обективни данни, че данъчно задълженото лице, получило стоките или услугите, е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която го обосновава, е част от данъчна измама, извършена от доставчика или друг стопански субект нагоре или надолу по веригата доставки (решение на СЕС от 06.12.2012 г. по дело C-285/11 – т.44, 45 и 52). Ако реалността на доставките не се докаже в процеса, правото на приспадане на данъчен кредит не може да се счита възникнало, фактическото му упражняване като ненадлежно не подлежи на зачитане, независимо от (не) добросъвестността на данъчно задълженото лице - получател на стоките или услугите по фактура.

В случая с процесния РА не е признато правото на данъчен кредит на жалбоподателя в размер данъчен кредит в общ размер на 5150.00 лв. и лихва в размер на 1663.61 лв. по фактури издадени от „ЗИНДЕР“ ЕООД и „ЛИНД БГ“ ЕООД.

Установено е, че за ревизирия период, основна дейност на ревизирираното дружество е товарен автомобилен транспорт, за което притежава Лиценз № 8509 за международен автомобилен транспорт със срок на валидност от 15.02.2017 г. до 14.02.2027 г., издаден от Министерство на транспорта, информационните технологии и съобщенията. Дружеството ползва наети имоти в [населено място], на адрес: бул. „Ц. шосе и в[жк], [улица]. За периодите от обхвата на ревизията, дружеството има назначени 6 броя сключени трудови договори и подавани уведомления по чл.62 от КТ за шофьори на тежкотоварни автомобили.

Както се посочи по-горе материалноправната норма на чл.71, ал. 1, т. 1 от ЗДДС предвижда, че лицето упражнява правото си на приспадане на данъчен кредит, когато е изпълнило едно от следните условия: 1. притежава данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и 115, в който данъкът е посочен на отделен ред - по отношение на доставки на стоки или услуги, по които лицето е получател. За да може жалбоподателят да упражни спорното право, оригиналът на издадения данъчен документ следва да е при него в качеството му на получател по доставката. В случая по делото

се установи, че фактурите са налични в ревизираното дружество. Автентичността на първичните счетоводни документи /процесните фактури/ не е оспорена по делото. Плащането на цената по спорните фактури не е елемент от фактическия състав, обуславящ правото на приспадане на данъчен кредит, но наличието на такова представлява, допълнителна индиция, че процесните доставки действително са извършени, тъй като същото се явява лишено от икономическа логика при твърдение за липса на реални доставки /в същия смисъл Решение № 6310 от 13.05.2014 г. по адм. дело № 12619/2013 г. на ВАС/.

От ССЕ, неоспорена от страните и на която съдът дава вяра е видно, че счетоводството на дружеството жалбоподател ЕТ „ВИТТ-ВИОЛЕТКА СИРАКОВА“ досежно процесните фактури е водено редовно. За да приеме това е съобразено, че са спазени принципите, заложи в Закона за счетоводството, а именно текущо начисляване действащо предприятие, предпазливост, съпоставимост между приходите и разходите, предимство на съдържанието пред формата, запазване при възможност на счетоводната политика от предходния период. Съгласно представени оборотни ведомости, хронологични и аналитични счетоводни регистри се установява следното: установява, че активите, с които жалбоподателят извършва транспортните услуги са собствени. Посочено е, че сформираниите облагаеми доставки през процесния период са извършени приходи от транспортни услуги. Получените приходи от извършените транспортни услуги са осчетоводени по Кт на счетоводна сметка 703 „Приходи от продажбата на услуги“, както и че дневниците за продажби за ревизираните периоди, търговецът е декларирал извършването на облагаеми доставки с място на изпълнение на територията на страната - извършени транспортни услуги, за които е начислен съответния размер на ДДС : 20 на сто. Експертната установява, че облагаемите доставки, извършени за процесния период 01.08.2019 г. - 31.12.2019 г. са в размер на 122 713,40 лв., видно от Кт на сметка 703 „Приходи от продажбата на услуги“ видно от Оборотна ведомост за периода 01.08.2019 г. - 31.12.2019 г., както и от Главна книга за същия период, приложени в кориците по делото. В заключение вещото лице сочи, че фактурите, по които не е признато правото на данъчен кредит отговарят на чл.114 от ЗДДС и са отразени в дневниците за покупки и в справката - декларация за съответния данъчен период, съгласно изискванията на чл.72, ал.2 от ЗДДС. Относно достоверността на услугите/доставките по процесните фактури, вещото лице заявява, че отразеното във фактурите – „ремонт“ е достатъчно да се приеме като отговарящо на изискванията на чл.114 ал.1 т.9, тъй като когато се извършва ремонтна дейност се записва и автомобила, на който се прави ремонт.

За да приемат липсата на реални доставки по отношение на доставчика 3." ЕООД и „ЛИНД БГ" ЕООД органите по приходите са приели, че не е налице настъпило данъчно събитие, съгласно чл. 25 от ЗДДС и реалност на доставка по смисъла на чл. 6 от ЗДДС, тъй като предмета на услугите са стоки /ремонт на индивидуализирано с номер МПС без други пояснения. Приели са, че след като не може да се докаже капацитета на доставчиците на услуги- кога и как е извършил ремонтите, не може да се докаже, че фактурираните услуги

са именно в по ремонтни дейности в полза на притежаваните от ревизираното лице транспортни средства.

Съдът не споделя изводите на органите по приходите. Тъй като процесните фактури касаят родово определени вещи, прехвърлянето на собствеността съгласно чл.24, ал.2 от Закона за задълженията и договорите се осъществява с предаването на стоките. В случая процесните фактури съдържат описание на предадените родови вещи – МПС, индивидуализирани с рег. Номер, както и насрещна престация на платена цена за услугата, видно от представените и неоспорени касови бонове, прикрепени към фактурите. За удостоверяване предаването на тези стоки, както се установи по-горе, жалбоподателят е предоставил приемо-предавателни протоколи. Тези документи не са оспорени от ответника и тъй като са редовни и кореспондират помежду си няма основание да не бъдат ценени. Чрез представените приемо-предавателни протоколи е извършено индивидуализирането на стоките по вид и количество и е прехвърлена собствеността. Доставка са разплатени, което се потвърждава от вещото лице, което е още едно косвено доказателства за извършването им.

Що се отнася до аргументите на ревизиращия екип относно наличието на несъществуващ търговец, поради невъзможността да събере доказателства за действителността на услугите от доставчиците „ЗИНДЕР“ ЕООД и „ЛИНД БГ“ ЕООД по процесните фактури, в решението на Съда на Европейския съюз от 21.06.2012 г. по съединени дела C-80/11 и C-142/11 г., се дава тълкуване на закона в смисъл, че член 167, член 168, буква а), член 178, буква а) и член 273 от Директива 2006/112 трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална практика, съгласно която данъчният орган отказва да признае право на приспадане, поради това че данъчнозадълженото лице не се е уверило, че издателят на фактурата за стоките, във връзка с които се иска упражняване на това право, има качеството на данъчнозадължено лице, разполагал е със стоките, предмет на доставката, бил е в състояние да ги достави и е изпълнил задълженията си за деклариране и за внасяне на данъка върху добавената стойност, или поради това че въпросното данъчнозадължено лице не притежава други документи, освен фактурата, от които да е видно съществуването на посочените обстоятелства, макар да са изпълнени предвидените в Директива 2006/112 процесуални и материалноправни условия за упражняването на правото на приспадане и данъчнозадълженото лице да не разполага с данни за евентуални нарушения или измама от страна на въпросния издател /арг. реш. № 9852/18.10.2023 г. по адм. дело № 7713/2023 г. по описа на ВАС на РБ/.

Отново във връзка с наведените от ответника аргументи в решението, с което спорния РА е потвърден, следва да се посочи, че обезпечеността на доставчиците – материално-техническа и кадрова не е предпоставка за правото на данъчен кредит и в този смисъл е и съдебната практика на СЕС – решение по дело C-324/11 (Gabor Toth), решение по съединени дела C-80/11 и C-142/11 (Mahageben kft и P. D.) и решение C-18/13 ("M. P."). Съгласно тази практика липсата на обезпеченост на доставчика не може да рефлектира върху правото на данъчен кредит за получателя по доставките, освен ако приходната администрация или съда не установят, че е налице данъчна

измама с участието и/или със знанието на получателя по доставките. Констатациите, че задълженото лице е участвало в данъчна измама или е имало знанието за такава, не се установяват от органите по приходите, при доказателствена тежест за същите. Нередности при прекия или предходен доставчик по повод отношенията помежду им, при установено предаване на стоката и последващата ѝ реализация за целите на икономическата дейност на получателя и добросъвестност на получателя, също не влияе на правото на приспадане на данъчен кредит за получателя.

В този смисъл, за да бъде доказана реалност на доставката между доставчика и едноличния търговец по процесните фактури, следва да бъде установен фактът на предаването на стоката от доставчика на получателя. Без значение за реалността на доставките е разполагал ли е доставчикът с материално-техническа и кадрова обезпеченост за извършване на същите, какъв е произходът на стоката и т.н.

В своята практика ВАС многократно е подчертавал, че приложимите разпоредби на действащия ЗДДС ограничават изискуемата проверка за реалност на спорната стопанска операция единствено до пряката доставка. Действителното извършване на предходните доставки по веригата са ирелевантни за възникването на упражняването на правото на приспадане на данъчен кредит.

С оглед на събраните доказателства в хода на ревизията, а в следствие и при административното и съдебното обжалване следва да се приеме, че процесните фактури установяват реално извършени доставки, поради което необосновано и в противоречия с материалния закон не е признато от приходния орган правото на данъчен кредит на жалбоподателя. Освен това за фактурираните услуги жалбоподателят е извършил плащане, видно от експертизата, а това е още едно косвено доказателство за реалността на доставките. В обобщение, всички доказателства, представени в хода на ревизията от жалбоподателя са надеждни, непротиворечиви и взаимно си кореспондират, което води до извод, че органите по приходите неоснователно са отказали да признаят данъчен кредит по процесните фактури. В подкрепа на изложеното са и решения на ВАС по аналогични случаи – Решение № 3279 по адм. дело № 9712/2020 на Върховния административен съд на Република България, Осмо отделение; Решение № 17200/16.12.2019г. по адм.д. № 7649/2019г.; Решение № 15687/19.11.2019г. по адм.д. № 8091/2019г.; Решение № 16106/27.11.2019г. по адм.д. № 6493/2019г.

Предвид това съдът намира за установено, както от събраните в хода на делото доказателства, така и с оглед заключението на вещото лице, че са извършени процесните услуги за които са издадени фактурите от доставчиците доставчика З." ЕООД и „ЛИНД БГ" ЕООД осчетоводени в счетоводството и платени от жалбоподателя. Последните са издадени с оглед наличието на облигационни правоотношения между жалбоподателя и доставчиците и са използвани за икономическата дейност на жалбоподателя и са извършени по повод последващи облагаеми сделки от извършването на превози на товари. С оглед на изложеното следва да се приеме, че процесните фактури установяват реално извършени доставки, поради което необосновано и в противоречия с материалния закон не е признато от

приходния орган правото на данъчен кредит на жалбоподателя.

При съвкупната преценка на доказателствата се установява наличието на облагаеми доставки по смисъла на чл. 6, ал. 1 от ЗДДС, поради което са налице материалноправните предпоставки по чл. 68, ал. 1, т. 1, чл. 69, ал.1, т.1 от ЗДДС за признаване на правото на приспадане на данъчен кредит на жалбоподателя по фактурите, издадени доставчика "З." ЕООД и „ЛИНД БГ“ ЕООД за периода от 01.08.2019 г. до 31.12.2019 г.

Относно установените с РА задължения за годишен и авансов данък по Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ в общ размер на 6917.00 ведно със законната лихва в размер на 1897.64 лв. за периода от 01.01.2019 г. до 31.12.2019 г., съдът намира следното:

Съгласно чл. 77 от ЗДДФЛ, при определяне на задълженията на лицата по този закон в случаите на сделки между свързани лица, на сделки, сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане и прилагане на пазарни цени, трансфери, свързани с определена база, както и за лихви по финансов лизинг, се прилагат съответно разпоредбите за предотвратяване на отклонението от данъчно облагане от Закона за корпоративното подоходно облагане. /В този смисъл са и решения по административни дела № 9943/2022 г. на АССГ и № 7145/21 г. АССГ/.

Приходните органи са приели, че на база на констатациите в частта по ЗДДС, за липса на реални доставки по тези фактури и във връзка с отказаното право на приспадане на данъчен кредит, посочените разходи не отразяват реално извършена стопанска операция и не следва да се признаят за данъчни цели. С оглед на това и на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО, с тези разходи е извършена корекция на счетоводния финансов резултат на едноличния търговец, в посока увеличение.

Предвид приетото от съда по- горе, а именно неправилността на извода на приходните органи за нерелност на доставките по спорните фактури, издадени от доставчиците „ЗИНДЕР“ ЕООД и „ЛИНД БГ“ ЕООД, незаконосъобразно се явява и непризнаването за данъчни цели на отчетените разходи, поради липса на документална обосновааност по смисъла на чл.10, ал.1 от ЗКПО.

Разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от ЗКПО, въвежда изискване за документална обосновааност на стопанските операции, с оглед данъчно отчитане на разходи. Съгласно чл. 4, ал. 3 от ЗСч. счетоводството се осъществява при спазване принципа на документална обосновааност на стопанските операции и факти, което означава, че отделният разход следва да бъде доказан с първичен счетоводен документ по смисъла на чл. 7 от ЗСч., отразяващ вярно стопанската операция. За да не се признаят счетоводни разходи, следва те да са такива, за които данъчнозадълженото лице не разполага с документи, отговарящи на нормативните изисквания на ЗКПО и ЗСч, т. е. включително и когато тези документи не отразяват вярно описаната в тях стопанска операция. Последица от непризнат разход за данъчни цели е предвидена в глава VII от ЗКПО. Съдът като съобрази, че първичните счетоводни документи, отговарят на изискванията на счетоводния закон и едновременно с това, отразяват вярно реални стопански операции, намира че неправилно е определен данъчно финансовият резултат, като е извършено преобразуване

на счетоводния финансов резултат в посока увеличение с непризнатите разходи, на посоченото правно основание /чл. 26, т. 2 ЗКПО/.

Следователно РА е незаконосъобразен и в частта, в която на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО във връзка с 10, ал. 1 от ЗКПО е извършено увеличение на декларираните счетоводни финансови резултати, в резултат на което са установени задължения за годишен и авансов данък в общ размер на 6917.00 ведно със законната лихва в размер на 1897.64 лв. за периода от 01.01.2019 г. до 31.12.2019 г.

Предвид всичко изложено дотук, обжалваният РА се явява незаконосъобразен и като такъв следва да бъде отменен.

С оглед крайния изход на делото и заявената претенция на жалбоподателя за присъждане на разноските по делото - държавна такса в размер на 50 лв. и 585.00 лв. възнаграждение на вещото лице, следва да бъде уважена, както и да му бъде присъдено адвокатско възнаграждение в размер на 1200.00 лева. Воден от изложеното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София – град, I отделение, 21-ви състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „ЕТ „ВИТТ- ВИОЛЕТКА СИРАКОВА“, ЕИК[ЕИК], РА № 2222 1422 00 1842-091-001/11.01.2023г., издаден от П. Г. Г. – орган, възложил ревизията и Т. Б. Н. - ръководител на ревизията, потвърден с решение № 486/21.04.2023 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ /ОДОП/ [населено място], с който са установени задължения за годишен и авансов данък по Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ в общ размер на 6917.00 лв. за периода от 01.01.2019 г. до 31.12.2019 г. и лихви 1897.64 лв., и по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в общ размер на 5150.00 лв. за данъчни периоди от 01.08.2019 г. до 31.12.2019 г. и лихви 1663.61 лв.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите, Дирекция „ОДОП“– С., да заплати на „ЕТ „ВИТТ- ВИОЛЕТКА СИРАКОВА“, ЕИК[ЕИК], сумата от 1835. 00 лв., разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: